

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU ŠUMAVA

Odbor státní správy NP Šumava

Krajský úřad Plzeňského kraje
odbor životního prostředí
Škroupova 18
306 13 Plzeň
(obdrží prostřednictvím DS)

Váš dopis č.j. – ze dne
ŽP/7097/17 – 9. 5. 2017

naše značka
SZ NPS 04513/2017/2
– NPS 04998/2017

vyřizuje /linka
RNDr. Braun / 226
Ing. Hejlek / 255

datum
29. května 2017

Vyjádření dotčeného správního úřadu – příslušného orgánu ochrany přírody podle § 90 odst. 15 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, k zahájení zjišťovacího řízení k záměru „Soubor staveb Zhůří u Rejštejna“

Správa Národního parku Šumava jako orgán ochrany přírody dle ustanovení § 75 odst. 1 písm. f) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), vykonávající státní správu v ochraně přírody a krajiny v souladu s ustanovením § 75 odst. 3 ZOPK na území Národního parku Šumava a Chráněné krajinné oblasti Šumava podle ustanovení § 78 odst. 2 ZOPK (dále jen „Správa“ nebo „orgán OP“) obdržela dne 11. května 2017 Vaše oznámení výše uvedeného čj. o zahájení zjišťovacího řízení podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), v platném znění, k oznámenému záměru „Soubor staveb Zhůří u Rejštejna“. Po seznámení se s obsahem oznámení záměru zpracovaného v rozsahu podle přílohy č. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí vydává Správa podle ustanovení § 90 odst. 15 ZOPK toto vyjádření:

Výše označené oznámení zpracované odpovědným řešitelem RNDr. Ondřejem Bílkem, držitelem autorizace ke zpracování dokumentace a posudku podle § 19 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a zároveň i autorizovanou osobou pro provádění posouzení podle § 45i ZOPK, pro oznamovatele Romana Kreuzigera, Spojovací 369, Senec, 330 08 Zruč – Senec, je dle našeho názoru zpracované z větší části velmi kvalitně (vyjma kapitoly týkající se zhodnocení krajinného rázu), v souladu s platnými metodickými pokyny i plně v rámci aktuálně platné legislativy a nevykazuje z hlediska zájmů chráněných dle ZOPK žádné zásadní nedostatky. Závěry, k nimž zpracovatel dospěl, jednoznačně směřují k tomu, že **nelze uvažovat o realizaci ani jedné ze dvou variant oznámeného záměru z důvodu zásadního rozporu s příslušnými ustanoveními ZOPK** vzhledem k nutnosti zajištění dostatečné úrovně ochrany Evropsky významné lokality Šumava (dále jen „EVL Šumava“).

Dr. Bílek totiž v naturovém hodnocení, které zpracoval v souladu se zněním § 45i odst. 2 ZOPK a které je jednou z příloh oznámení záměru, dospěl k závěru, že záměr bude mít v obou předkládaných variantách významně negativní vliv na dva typy přírodních stanovišť (dále jen „TPS“), které jsou předmětem ochrany v EVL Šumava. Jedná se o prioritní TPS 6230* – Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podloží v horských oblastech (a v kontinentální Evropě v podhorských oblastech) a TPS 6520 – Horské sečené louky. Za této situace je podle ustanovení § 45i odst. 10 ZOPK možné „*.. záměr schválit jen z důvodů týkajících se veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti nebo příznivých důsledků nesporného významu pro životní prostředí. Jiné naléhavé důvody převažujícího veřejného zájmu mohou být důvodem ke schválení jen v souladu se stanoviskem Komise.*“

Komisi je v tomto případě myšlena Evropská komise, od níž by muselo být vyžádáno stanovisko k záměru na základě požadavku ministerstva životního prostředí. Další postup by pak podle ustanovení § 45i odst. 9 - 11 ZOPK musel odpovídat obsahu stanoviska Komise, ale nezbytně by to znamenalo přijmout kompenzační opatření, která by musela být plně realizována i s ověřením jejich funkčnosti ještě před zahájením realizace záměru. Kompenzační opatření v takovém případě stanoví rozhodnutím orgán ochrany přírody.

V tomto případě tudíž Správa dospěla k závěru, že Krajskému úřadu Plzeňského kraje, jako příslušnému orgánu pro posuzování vlivů na životní prostředí, může doporučit pouze vydání takového závěru zjišťovacího řízení, v němž bude stanoveno, že předkládaný záměr bude posuzován podle zákona č. 100/2001 Sb., v platném znění. Ovšem s vysokou pravděpodobností lze usuzovat, že ani výsledek úplného posouzení podle zmíněného zákona nemůže mít jiný závěr než naturové hodnocení zpracované dr. Bílkem, takže faktické provedení úplného posuzování záměru může mít jen negativní důsledky pro oznamovatele, pokud by se závěrem zjišťovacího řízení řídil a postupoval dále podle něj. Pokud by bylo možné zjišťovací řízení, a tím i veškeré posuzování oznámeného záměru „Soubor staveb Zhůří u Rejštejna“, definitivně ukončit výrokem, že oznámený záměr nelze realizovat, bylo by to jistě racionálnější, protože není reálné očekávat, že by stanovisko Komise mohlo být souhlasné, byť s podmínkami. Nicméně oznamovatel může učinit vlastní rozhodnutí, že dokumentaci k plnohodnotnému procesu posuzování vlivů kterékoliv ze dvou oznámených variant dále zpracovávat nebude a tím fakticky proces posuzování ukončit, a na realizaci záměru tak rezignovat.

Orgán ochrany přírody **nesouhlasí** se závěry kapitoly **D.I.2. Krajina a krajinný ráz** oznámení, v níž je ovlivnění krajinného rázu klasifikováno jako „nejspíše jen lokální“. Navržený záměr zasahuje do lokality s významnými hodnotami krajinného rázu, v textu oznámení je na základě zpracované studie „Preventivní hodnocení krajinného rázu na území NP Šumava“ (Löw a spol. s r.o., 2009) definována samotná lokalita Zhůří jako krajinný pól a dotčený pozemek při severovýchodní straně řešeného území (bývalá Zlatá Stezka, záměrem navržený SO 13 - komunikace) jako krajinná osa; samotná lokalita Zhůří je označena jako krajinářsky hodnotná. Zmiňovaná studie doporučuje již dále nezastavovat nejen lokalitu Zhůří, ale i další krajinářsky významné území se zachovalými pluzinami v širším okolí (Velké a Malé Kozí Hřbety, Podlesí) a případný vznik nové matrice či singularity hodnotí jako nepřipustné. Současně oznámení na základě obsažených vizualizací správně hodnotí vliv záměru jako celkovou změnu charakteru místa krajinného rázu.

S ohledem na tyto hodnoty se ale orgán ochrany přírody neztotožňuje s hodnocením vlivu záměru na krajinu a krajinný ráz jako „potenciálně významného, nejspíše jen v lokálním měřítku“, ale došel k závěru, že negativní vliv na zákonná kritéria krajinného rázu (zejména na jeho přírodní a kulturní charakteristiku) bude velmi silný a dotčený krajinný prostor bude vzhledem k poloze lokality a její pohledové exponovanosti velmi široký.

Orgán ochrany přírody považuje také závěry kapitoly **D.I.3 Vlivy na povrchové a podzemní vody, odtokové poměry** za natolik závažné, že zabráňují dalšímu projednávání záměru. Obsažený předpoklad, že „po značnou část roku budou odpadní vody z ČOV likvidovány v rozporu se zákonem č. 254/2001 Sb., (vodní zákon)“ je plně v souladu se závěry orgánu ochrany přírody a se zjištěnými skutečnostmi.

Orgán ochrany přírody dále upozorňuje, že Správa NP Šumava jako správce vodního toku nemusí souhlasit se zaústěním kanalizace do Zhůřského potoka mj. proto, že případný výkop kanalizace by mohl poškodit rašelinné biotopy s výskytem dalších chráněných druhů živočichů a zcela jistě může dojít k obtížně předvídatelnému ovlivnění hydrobiologických podmínek vodního toku Zhůřského potoka.

otisk úředního razítka

Ing. Jiří Dolejší
vedoucí odboru